

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 126
Castellar del Vallès - 26 juliol 1935

Reducció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Abissínia

Ja fa anys que, en nom de la justícia i de la llibertat, França, Itàlia i Anglaterra, es menjaren els pobles que circumden Abissínia pels quatre costats.

També els egipcis, els turcs, els portuguesos i els àrabs, cadascun a llur temps, tractaren inútilment d'invadir Abissínia, arribant l'únic estat lliure d'Àfrica que pot plantar cara als afanys de qualsevol nació colonitzadora.

Darrerament, cap allà el 1896, Itàlia envià un exèrcit força nombrós per tal de sotmetre Abissínia, però el llop invasor, justament el primer de març d'aquell mateix any i a la capital d'Addis, restà absolutament desfet i aixafat, talment aquestes bufes de la quitxalla quan hom les rebentia amb un senzill i simple cop de peu.

Per això l'Emperador abissini, que rep el tractament de Negus Neguest (Rei dels Reis) diu que Déu els ha fet lliures i lliures han de morir.

Però aquell llop que ells esquilaren el 1896, torna a eixir de les seves cendres, diríem amb la virtut de l'Au Fènix, prospera, li creix el pèl, els queixals i les ungles, i quan ja li sembla trobar-se prou fort li vénen ganes de provar les seves forces, i pensa fer-ho precisament amb aquell que una vegada li penjà l'esquella al coll.

A hores d'ara, els vuit o deu milions d'habitants amb què compta Abissínia, estan pendents de la paraula del Negus, el qual ha dit aquests darrers dies: «Mai no hem pretès avançar una polzada en territori estranger; tampoc no hem de permetre que l'estranger s'instal·li en el nostre... Al cor de l'Àfrica hem creat una civilització en plena ascensió i això sembla destorbar als qui s'anomenen civilitzadors... Cada hora que passa augmenta el perill de la guerra i si es trenquen les amistats els abissinis podrem proclamar i demostrar al món que tenim la consciència completament neta de culpa per la sang que es pugui vessar... Abissínia lluitarà per a mantenir la seva independència mentre resti en vida un sol dels seus fills... Llarga vida a Abissínia. Jurem morir per la llibertat d'Abissínia abans de veure-la esclava...»

És possible que pels cimals més escabrosos i salvatges de les muntanyes etiòpiques, el Buahit i el Ras Daxan per exemple, els quals atenyen més enllà de 4.500 metres d'altitud, s'hi repleguin escamots compactes de joves guerrers i esperin sentir la veu mascler i suggestiva del tam-tam per a llançar-se com lleons famèlics damunt de la carnassa dels invasors.

Invasors! El bec corbat i lladre de les aus carnieres no és pas més repugnant que la postura de l'invasor en el moment d'ofegar una pàtria que ha nascut i vol ésser lliure!

Quin dia les humanes generacions seran il·luminades per la raó i la justícia?

A. CASAJOANA CARDONA

GLOSSARI

Durant tot el jorn, el dia fou esplèndid, clar i asserenat, ple de sol i de mandra estival.

Des d'uns dies ençà, anaven abillats d'una manera ben polida tots els indrets de la festa, amb aquells paperets alternats de coleraines tan característiques, i tan apropiats per un ball de carrer o de barriada.

Ja és de cada any, que en arribar a les vigílies de Sant Jaume, es reproduïx

aquesta revetlla, tan popular, casolana i simpàtica.

Aquest any, doncs, —i justament demà farà vuit dies— continuant la tradició, també va celebrar-se. I va reproduir-se amb un èxit creixent, amb una concurrència formidable, amb un admirable conjunt i amarada de bona direcció.

El més preponderant fou sens dubte la satisfacció. Satisfacció íntima que es feia extensiva fins a la totalitat de la concurrència.

En el front de moltes mares que cofies acompanyaven la filla, s'hi llegia clarament tota la joia somniosa del seu ahir,

quan el galant amb què varen maridar-se els hi contava cels. I mirant-se a una amiga de la seva edat exclamaven amb una marcada satisfacció: ves qui ens ho tenia de dir...

L'orquestrina emportada per un endimoniat ritme, seguia amb la seva música de jazz el seu comès i la joventut plena d'il·lusions celestials, dansava emportada pel ritme.

Quantes donzelles somniaven? Quants galants es gronxaven en falses il·lusions? No importa! Era una nit de revetlla, era una nit de joia, era una nit... de somni. L'endemà al despertar ja es veuran les coses tal com són.

També es celebrà el ball tan conegut arreu, de les coques Sant Jaumines. I tothom va comprar-ne, mentre els organitzadors atrafegats corrien d'ací d'allà amb un cove corull de coques a l'esquena.

La música continuà, i la nit plena d'harmonies va anar fent via vers l'alba.

Les estrelles brillaven totes sense poder ésser eclipsades pels llums d'artifici del carrer. I pel damunt de les teulades d'aram, la lluna tota discreta contemplava la festa.

MARCEL JUNCÀ

Fumigacions per a combatre la malura (oïdium) dels ceps

Un viticultor provençal comunica a una revista agrícola, el següent:

«Posseeixo una vinya de 2.500 ceps que feia dos anys l'oïdium la tenia completament invadida. Malgrat haver-la ensofrada moltes vegades, no fou possible retornar-la a un estat normal.

A l'hivern després d'haver-la podada i de descalçar els ceps, la vaig sotmetre a l'acció dels gasos sulfurosos durant quinze minuts, cobrint les soques.

L'any següent, no s'hi veié la més petita senyal de malura i enguany tampoc, i això que en tota la comarca s'hi ha fet notar. La vinya fumigada es manté molt sana i formosa.

Les fumigacions amb sofre, contra l'oïdium no són excepció a la comarca i tothom en parla amb elogis.

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Els mobles vells

Al meu amic Josep Rosell

A la desapareguda «Revista de Sabadell» vaig llegir fa temps un article signat R. titolat «Els ancians en la llar», en el que després de dir que els ancians deuen respectar-se segons manen les Sagrades Escripures, recorda que també ho manen Confuci, Mahoma i altres religions. Solament en certs països salvatges els vellets es veuen postergats. No hi ha res, segueix dient l'article, més bonic, més cristià, ni més humà, que venerar i atendre en tot als que un dia foren els puntals fermes de la casa, els heralds de la civilització i continuen encara essent-ho per llur experiència i virtuts morals. No hi ha res més lleig, anticristià i antihumà que menysprear o abandonar i treure de casa als pobres vellets, obligats en el seu desampar a implorar la caritat pública o a refugiar-se a les benemèrites Germanetes dels Pobres.

L'autor de l'article esmentat, preguntava si per ventura els mobles de valor i mèrit encara que siguin vells i ara no serveixin cal o no cal tirar-los al foc o al carrer. Mireu, deia, quina col·lecció n'hi ha per aquests museus de mobles vells admirats i estimats pels tècnics! Apliquem-nos doncs, el cas i servem joiosos en el museu familiar de la llar domèstica aquests preciosos objectes.

Això m'ha recordat la fi que fan molts mobles vells de mèrit real o no, amb historial o sense, però sempre dignes de guardar-se com a records sagrats de família que aquestes donen, llencen, venen o deixen perdre treient-los de les cases pairals on foren col·locats pels avantpassats i entre els que aquests compartiren les necessitats de la seva existència. Mobles que haurien d'ésser venerats perquè entre ells passaren dolors i alegries els vells de la casa, mobles que aquests respectaren i guardaren amb dolça cura, mobles que potser els hi costaren afany, mobles que foren el complement de la seva vida honorada perquè visqueren entre ells i potser foren testimonis muts de la seva mort; mobles que si parlessin contarien secrets que guarden i una munió de coses interessants i sagrades per als seus posseïdors d'avui; mobles en fi que col·locats en el seu lloc d'on des de fa anys no s'han mogut, sembla que ens parlin i que ens diguin que se'ls respecti i no se'ls toqui.

Les generacions presents, excepte quelques excepcions (que són molt d'elogiar) després de deixar-los bruts de pols i descuidats, es desprenen d'ells; uns per coses velles i inútils, altres per fer-ne algun diner, altres per cremar-los, altres els treuen per fins baixos d'odi o enveja, altres per guardar en els seus moderns

domicilis no com a records de família sinó perquè és moda tenir algun moble vell entre els nous. Alguns d'aquests mobles van a parar als drapaires, altres més sortosos van a un museu, molts són cremats o destruïts, pocs serveixen a famílies més modestes que no els hi donen altre valor que aquell de la utilitat que en treuen.

Els mobles vells, els mobiliaris antics de les llars no deuen desaparèixer, sinó quedar-se en les mateixes entre les velles parets de les cases antigues, convertint a aquestes en museus familiars, no sols per honorar el record dels seus antics amos si que també per orgull del món, de les famílies, que res com el sosteniment de les cases velles el conserva.

Amb els temps els mobles vells piadosament conservats en el seu antic lloc són també una nota notable per l'historial de la població on radiquen.

Així veiem quan s'estimen en totes les poblacions els vells casals i més si són aranjats amb els seus mobles antics i amb quin gust els ciutadans (apart de les mateixes famílies) en parlen i els ensenyen als forasters com si fossin d'ells mateixos procurant que es servin i s'admirin.

Quan una família de nom antic té una casa d'aquestes, hauria d'ésser llei conservar-la, obligant als hereus a fer-ho, privant-los de treure cap moble vell de la casa antiga, mentre un dels llegítims successors cuidés dels mateixos com un dipòsit sagrat. Així es salvarien molts records preuats d'antigor que esparramats no tenen cap valor, ni en un recó de Museu. Per noble que sigui el fi d'aquesta no poden lluir el que es mereixen, ni tampoc veuríem desaparèixer abandonades o cremades tantes joies antigues per altra banda.

El no conservar els mobles vells en el seu lloc sempre que es pugui és un crim familiar i ciutadà, és una befa a la memòria santa dels avantpassats, una burla a la

població on radiquen, una vergonya pels que s'hi oposen voluntàriament, un descaït sense perdó pels que no procuren que es servin ja siguin els seus posseïdors, ja siguin solament ciutadans. Si els vells mereixen respecte i admiració i és un deure venerar-los, els mobles antics o vells també ho mereixen perquè són objectes lligats al record i a la memòria de la passada vida d'aquells i a l'historial de la població on són. La seva visió ens fa viure entre els avantpassats com si encara visquessin, honorant com cal el seu nom, ultra ésser motiu d'orgull per la població que els guarda.

Qui arrenca els mobles vells de les cases pairals fa un veritable escarni al seu nom.

JOAN B. TURULL

Sabadell, juny 1935.

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

SANT FOST —0—

CASTELLAR F. C. —1—

Una gran sorpresa ocasionà el Castellar en lograr tan ressonant victòria, aconseguida en un partit tan emotiu com els que té costum d'oferir. Durant els 90 minuts de joc—interromput per lesions i agressions als jugadors d'ambdós bàndols—el Castellar, jugà amb un enorme entusiasme i realitzà jugades de mèrit positiu, que foren molt aplaudides pel nombros públic que invadia el terreny del Sant Fost. El partit fou molt dur i es succeïren les lesions amb gran freqüència; durant el primer temps el Sant Fost, dominà, però, Piñot i Vives, varen cuidar de guardar la porta imbatuda. En una ràpida internada, Rius, passà a Nieto, que passa a Montfort, qui a mitja alçada bat per única volta a Pradas.

El segon temps, fou continuament assetjada la porta de Piñot, però el Castellar, en una gran defensa, manté fins al final el victoriós 1 a 0. Anotàrem per tant una gran rematada de Campanal, que Piñot salvà, i al darrer minut del partit, una altra rematada de testa de Nicola, que no fou gol per miracle; el Castellar, perdé dos gols més per excés de preparació de Montfort.

Del Sant Fost, es distingiren Campanal, López, Villena i Fernández, per l'ordre; els altres, bastant fluïxos; el porter Pradas, és la nota discordant del Sant Fost. Dels nostres, tots bé, Piñot, el millor sobre el terreny, realitzà parades de porter de categoria; Serra-Vives, la saga dura i forta de sempre; el trio Busqueta-Fernández-Rius, fou el sostén de l'avantguarda adversària; el més fluïx, els da-

Demanen

PINYA TROPICAL

Refresc de pinya
expremuda

● En tots els Cafès i Bars ●

▼▼ ESPECTACLES ▼▼

CINE SONOR ATENEU

Dissabte, nit - Diumenge, tarda i nit

NOTICIARI «PARAMOUNT»

PASTO DE TIBURONES per Edward Robinson i Richard Arlen.

SOY UN FUGITIVO per Paul Muni.

La varietat: BARBERIA MODERNA

EXCELSIOR CINEMA

Dissabte, nit i diumenge, tarda i nit

EL PAIS DE LOS ALPES (cultural)

LA RUBIA DEL FOLLIES per Marion Davies, Robert Montgomery, Billie Dove i Jimmy Durante.

AMOR Y ALEGRÍA per Wheeler, Woolsey, Thelma Todd, Ruth Etting i Dorothy Lee.

La còmica: TODO POR LA CORONA

Neveres

modernes a preus econòmics les trobareu a la Llauneria de

M. ROVIRA Successor de J. Romeu Wera

CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

—ES POSA EN VENDA una casa al carrer Nou, una al carrer Sant Llorenç, i una altra al carrer de les Bessetes, així com també uns casals al camp del Casé, a molt bon preu, i algunes cases al pla de Sabadell.

Per informes, carrer Sant Miquel, 30.

:: Per a portes, Mobles i Funerària ::
recordeu sempre la FUSTERIA de
Bartomeu Gelis - Centre 25

ES FAN I REFAN TOTA CLASSE DE MATALASSOS per encàrrecs dirigir-se al carrer Major, 88.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, dia 28 - TARDA a les 5

El més esperat dels encontres oficials del TORNEIG «COPA VALLES» la més emocionant de les lluites del present campionat; el partit decisiu:

Català - Castellar

(leader)

(co-leader)

EQUIP:

Piñot

Serra Vives

Busqueta I Fernández I Rius II

Montserrat Carreras Nieto Gil Montfort

NOTES LES DE COSTUM

MARTÍ SURROCA

:: PINTOR ::
DECORADOR

Posa en coneixement de la seva clientela i públic en general, que a més dels econòmics treballs de pintor-decorador i empapador, disposa d'un extens assortit de materials per a la venda al detall entre els quals hi figuren

Esmalts - Vernissos - Pintures preparades - Colors en pols
Essències i olis, junt amb una magnífica pinzellaria, comptant amés amb diversos objectes i materials per la pintura artística

Recordeu sempre!

Per a treballs i materials de pintura

Martí Surroca

C.ª SENTMANAT, 15

ESTANC de torn per a diumenge,

Passeig, 21

FARMACIA Torres 1.

Asria. Bancària CLARNUS

Diputació 309 entresol 1.ª (entre Bruc i Llúria)

Hores de despatx: 9 a 12 matí - Telèfon 20302

BARCELONA

Préstecs de diners i de grans capitals en hipoteques o document privat, etc. i sobre tota classe de finques urbanes i rústiques, etc.

(Tramitació ràpida i reservada)

En totes les poblacions i pobles d'Espanya, es faciliten préstecs de capital en metàl·lic, des de 25.000 fins a 3.000.000 de pessetes. Amb la garantia, per al peticionari que sol·liciti el préstec, de nostra rigorosa reserva. Tipus d'interès, des del 5% anual. Pagament d'interessos, per trimestres o semestres vençuts, sense recàrrecs ni apremis. Temps de duració de les operacions de préstec, (termini de venciment), des d'un fins a 20 anys, o sigui pel número d'anys que es convingui, indistintament a curt o llarg termini, amb dret en el venciment a pròrroga o aplaçament, lliure de recàrrec i apremi, sempre i quan s'estigui al corrent de pagament d'interessos.

Condicions per a la devolució del capital prestat amb facilitats i avantatges per a l'amortització voluntària, o sense ella; l'amortització voluntària pot afectar-se indistintament o conjuntament pels procediments de parcial, mixta i total.

vanter, però tots jugaren amb gran entusiasme en especial Gil. L'àrbitre senyor Ribera, pacífic i tolerant fins a l'exageració.

El Sant Fost, presentà: Pradas, Enric Busquets, Villena, Fernández, Ferrarol, López, Nicola, Diagner, Corbella i Campanal, i Piñot Serra, Vives, Busqueta, Fernández, Rius, Montserrat, Carreras, Nieto, Gil i Montfort, pel Castellar.

NOTI-SPORT

TORNEIG COPA VALLES

Resultats del dia 21:

Sant Fost 0 - Castellar 1
Català 3 - Nacional 2
Parets 4 - La Garriga 0
Montmeló 2 - Santa Perpètua 0
Colomenca 5 - Ripollet 0

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Català	13	7	4	2	24	20	18
Castellar	13	8	1	4	33	19	17
Parets	13	7	3	3	24	13	17
Colomenca	13	7	2	4	30	18	16
La Garriga	12	6	2	4	20	23	14
Sant Fost	13	4	4	5	14	17	12
Nacional	12	5	2	5	28	27	12
Ripollet	12	5	0	7	19	34	10
Montmeló	12	3	2	7	16	22	8
Santa Perpètua	13	1	0	12	10	24	2

X

NOTICIARI

TROBALLA DE MONEDES

El passat diumenge al matí a una calaixera antiga d'una casa de la nostra població, s'hi trobaren monedes d'or amagades.

L'esmentada troballa fou com segueix:

Fa uns sis anys, que el veí de la present senyor Francesc Casablanca, va vendre al veí senyor Antoni Ubaguls, una calaixera antiga per poc preu, i el dia que deixem dit, es presentà el senyor Casablanca, a casa del senyor Ubaguls, manifestant-li si encara tenia aquella calaixera que li havia venut, havent contestat afirmativament, afegint si se la voldria vendre, a la qual cosa el senyor Ubaguls, contestà negativament. Aleshores el senyor Casablanca, va dir-li amb tota sinceritat ço que pensava o sigui de què a dintre d'aquell moble, podria ésser molt probable s'hi trobessin guardades o amagades monedes d'or, procedents dels seus avantpassats, demanant-li si estaria disposat a deixar-li examinar la susdita calaixera, a loqual el senyor Ubaguls accedí.

Davant del moble, procediren tots dos d'acord a treure i buidar llurs calaixons i tot seguit d'un secreter que hi havia en l'esmentada calaixera, saltà una moneda d'or, trobant-se les següents:

Una unça, una dobleta de 5 duros, dues dobletes de 2 duros i una medalla antiga de Nostra Dona de Núria, si bé sembla que aquesta medalla únicament és daurada.

El senyor Ubaguls, després de consultar el cas amb els seus fills, donà coneixement de la troballa a les Forces de Mossos de l'Esquadra d'aquesta localitat les quals cridaren ambdues parts, personant-se a casa del senyor Ubaguls i en presència dels fills d'aquest i del propi senyor Casablanca, examinaren les monedes comentant-se com és natural la troballa tan inesperada.

Davant les susdites forces, els fills del senyor Ubaguls, proposaren al senyor Casablanca, per partir-se amigablement l'import trobat, tota vegada que l'un i l'altre havien intervingut en la seva busca, a la qual cosa i de bon grat accedí el senyor Casablanca, quedant els interessats satisfets de llur troballa.

Ho celebrem i davant d'aquest fet que acabem de relatar i l'ocorregut fa poca Barcelona, també amb una altra calaixera, ens permetem aconsellar a tots aquells qui tinguin la sort de posseir algun moble antic d'aquest estil, es prenguin la molèstia d'examinar-lo detingudament, doncs potser se'n trobaria algun que valdria la pena.

REBAIXA EN EL PREU DE VENDA DEL PA

Des d'aquesta setmana que s'ha rebaixat el preu de venda del pa a la nostra població en compliment de disposicions de la Junta Superior de Contractació de Blats de Barcelona.

COBRANÇA DE LA CONTRIBUCIO INDUSTRIAL

Per edicte fixat en el tauler de l'Ajuntament, es posa de manifest que la cobrança del tercer trimestre de la Contribució Industrial i de Comerç tindrà lloc a la nostra població i en els baixos de la Casa Consistorial els dies dos i tres del proper mes d'agost de les 9 a les 13 hores.

Fem avinent als interessats que deuen haver de retirar els rebuts que paguen per trimestres, però que no obstant, també poden retirar-los a Sabadell (Víctor Balaguer, 198), del 1 al 10 de setembre, al matí, sense recàrrecs.

ALS AMATS DE LA LITERATURA

Posem en coneixement dels nostres llegidors que hem rebut una nova remesa dels llibres de poemes «La pròdiga emoció», «Refugi perdurable» i «L'imperi autèntic», originals de J. Vives i Borrell.

Al preu de 3 pessetes l'exemplar, es troben a disposició del públic en la nostra Administració, Puig de la Creu, 3.

LES LLETRES

Malvestat humana

(IMPRESSIÓ DE LA GRAN GUERRA)

Aneu a batre-us per la victòria!
Aneu a batre-us, que ni memòria
sols de vosaltres en servaran!
Aneu a batre-us, la Pàtria us crida,
que si fills vostres resten amb vida
sencers a casa no hi tornaran.

Aneu a batre-us! Declareu guerres!
Aneu a batre-us, que vol les terres
de tota Europa, de l'Univers;
no vos espanti la gran foguera,
avanceu sempre, jamai, enrrera!
vetlleu a l'hora pels vostres drets!

Udols de fera, instints salvatges,
amb ulls de tigre així encoratges
als teus soldats que et creuen bo,
i cecs mutilen sens mirà enrrera,
son pit exposen per a trinxera
resultant sempre carn de canó!

L'espai alegre, m'apar que enyora
aquella flaire del bosc i plora
pensant la ditxa del temps passat,
i arrasen boscos, aplanen serres,
malmeten homes, ho males guerres!
Com ho pots veure, humanitat?

Els rius que un dia tranquils anaven
i que el cel nítid transparentaven,
avui són tèrbols de malvestats,
amb fúria boja, l'aigua s'exalta
introduint-se en els camps on salta
l'última força dels braus soldats!

I els fills invictes de les nacions,
en venideres generacions
tos mals projectes recordaran,
i folls de ràbia pel mal que obrares,
clamant venjança per a llurs pares,
fins ta memòria maleiran!

L. ROURA GARRIGA

PLA DE CASAMENT

Al tauler d'edicte corresponent al Jutjat Municipal, hi trobem fixat un pla de casament entre el veí Joan Solà Masagüé i la senyoreta Roser Carné Genestós, veïna de Gallifa.

CASAMENT

Dia 22.—Marc Oliver Ribas, veí de la present, amb Francesca Parareda Ventura, veïna de Sentmanat.

Desitgem als novells esposos una inextinguible font de felicitats.

NAIXEMENTS

Dia 13.—Vicens Rovira Sanosa, fill de Vicens i de Teresa.

Dia 17.—Jaume Vives Mabras, fill de Genís i de Ramona.

L'enhorabona als pares i llurs famílies.

Castellarencs: Anuncieu a LA FARGA